

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 829

гр. София, 13.03.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов
Десислава Алексиева

като разгледа докладваното от Десислава Алексиева Въззивно частно наказателно дело № 20231100601437 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 341 и сл. от НПК, вр. чл. 306, ал. 3 от НПК.

Постъпила е частна жалба от 20.02.2023 г., подадена от осъдената В. П. Байчева, срещу определение от 09.01.2023 г., постановено по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 от НПК, по НОХД № 12501/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, с което първоинстанционният съд е осъдил жалбоподателя, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, да заплати по сметка на Националното бюро за правна помощ (НБПП) сумата от 280.00 (двеста и осемдесет) лева, представляваща направени по делото разноски за правна помощ.

В депозираната жалба се излагат доводи, че жалбоподателят не е бил уведомен, че трябва да заплати хонорар на назначения служебен защитник, поради което счита, че не дължи присъдената с обжалваното определение сума от 280 лева - разноски в полза на НБПП. С оглед така изложеното се иска отмяна на обжалваното определение.

Препис от частната жалба е връчен на Националното бюро по правна помощ (НБПП) и на СГПП, но не са постъпили становища.

Софийски градски съд, Наказателно отделение, като взе предвид подадената частна жалба, и съобрази изтъкнатите в нея съображения и материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

С протоколно определение от 23.11.2022 г. по НОХД № 12501/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, първоинстанционният съд е одобрил споразумение по реда на чл. 382, ал. 7 НПК, с което В. П. Б. се е признала за виновна в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК.

Видно от материалите по делото, в производството пред СРС осъденото лице В. П. Б. е била защитавана от служебен защитник - адв. С.П., САК.

С писмо от 12.12.2022 г. на председателя на НБПП е поискано присъждане на изплатеното от НБПП възнаграждение на служебен защитник по НОХД № 12501/2022 г. по описа на СРС, НО, 99 - ти състав. Към писмото е приложено Решение № СФ – 11701-29233/2022 г. на НБПП, от което се установява, че на адв. С.П. е било изплатено възнаграждение в размер на 280 (двеста и осемдесет) лева за предоставена правна помощ на В. П. Б. по горесцитираното наказателно дело.

С атакуваното пред настоящата инстанция определение от 09.01.2023 г., като е съобразил крайния изход на делото и постъпилото искане от Националното бюро за правна помощ, районният съд е осъдил В. П. Б. да заплати по сметка на НБПП сумата в размер на 280 (двеста и осемдесет) лева - разноски за предоставената му правна помощ, изразяваща се в служебна защита по НОХД № 12501/2022 г. по описа на СРС, НО, 99 - ти състав.

С оглед изложената фактическа обстановка, въззивният съд приема следното от правна страна:

Частната жалба е подадена от легитимирано лице, в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт съгласно чл. 306, ал. 3 от НПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Настоящият съдебен състав счита, че изводът на районния съд за дължимост от страна на осъденото лице на направените от НБПП разноски за служебен защитник в производството по НОХД № 12501/2022 г. по описа на СРС, НО, 99 - ти състав, е правилен.

По силата на чл. 27а от Закона за правната помощ (ЗПП) в определени със закон случаи, лицата на които е предоставена правна помощ, възстановяват на НБПП направените разноски. Такъв случай е изрично регламентиран в разпоредбата на чл. 189, ал. 3 от НПК, съгласно която, когато подсъдимият бъде признат за виновен, съдът го осъжда да заплати разноските по делото, включително адвокатското възнаграждение и другите разноски за служебно назначения защитник, както и разноските, направени от частния обвинител и гражданския ищец, ако последните са направили такова искане. Цитираната разпоредба има императивен характер. В същия смисъл Тълкувателно решение № 4/19.02.2010 г. по т. д. № 4/2009 г. по описа на ОСНК, ВКС, ясно е дефинирало това законодателно решение, приемайки, че подсъдимият, който е признат за виновен, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, следва да заплати адвокатско възнаграждение на служебния защитник в полза на НБПП във всички случаи на задължителна защита.

Предвид изложеното настоящият въззивен състав споделя извода на първоинстанционния съд, че са налице предвидените в закона предпоставки подсъдимата В. П. Б. да бъде осъдена да заплати в полза на Националното бюро за правна помощ - гр. София разноските за изплатено адвокатско възнаграждение на назначения ☐ по делото пред Софийски районен съд служебен защитник, а именно: подсъдимата е била призната за виновна по повдигнатото ☐ обвинение с влязло в сила споразумение, същата е била представлявана от служебен защитник на осн. чл. 381, ал. 1 НПК, назначен по реда на Закона за правната помощ (ЗПП), на когото съгласно представеното решение на НБПП е било изплатено възнаграждение в размер на 280 лева. Определеното от НБПП възнаграждение е съобразено с границите на възнагражденията, регламентирани в относимите разпоредби на Наредбата за заплащане на правната помощ (НЗПП), с оглед размера на предвиденото наказание за извършеното от подсъдимото лице престъпление и участието на служебния защитник в съдебна фаза за одобрение на споразумението по чл. 385 НПК - чл. 22д, ал. 2 вр. чл. 16 от НЗПП. Ето защо, районният съд законосъобразно, по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 от НПК, след представяне на решението на НБПП, е осъдил подсъдимата да заплати сумата от 280 лева по сметка на НБПП.

Не могат да бъдат основание за друг извод наведените от жалбоподателя оплаквания, че същата не е била уведомена, че дължи заплащане на възнаграждение. Участието на защитник при приключване на наказателното производство със споразумение е задължително. Този извод следва от разпоредбата на чл. 381, ал. 1 от НПК, съгласно която споразумението се сключва между защитника на подсъдимия и прокурора, както и от нормите на чл. 381, ал. 6 от НПК и чл. 382, ал. 3 и, ал. 6 от НПК. С оглед на така изложеното, защитата на подсъдимата в производството пред СРС е била задължителна, респ. правилно и законосъобразно на последната е била предоставена правна помощ чрез

назначаване на служебен защитник. На следващо място, следва да се отбележи, че задължителната защита в процесната хипотеза на чл. 381, ал. 1 от НПК не се предпоставя от финансовото състояние на лицето, на което трябва да се назначи служебен защитник, нито на това лице се предоставя право на избор дали да се защитава сам или да му се назначи служебен защитник. Това е така, тъй като законодателят е предвидил, че в този случай нуждите на правосъдието са от такова естество, че задължително изискват назначаването на професионален защитник, ако подсъдимият не си ангажира сам адвокат. Поради това възраженията на жалбоподателя, че не дължи разноски, тъй като не е бил уведомен, че трябва да заплати възнаграждението му, не могат да бъдат споделени.

Ето защо, съобразявайки всичко гореизложено, първоинстанционният съд е постановил законосъобразно и правилно определение, което е съобразено с доказателствата по делото, материалния закон и със задължителната съдебна практика. По изложените съображения, въззивната инстанция намира, че обжалваното определение е правилно и не са налице основания за отмяната му.

Така мотивиран и на основание чл. 341, ал. 2 НПК вр. чл. 306, ал. 3, вр., ал. 1, т. 4 от НПК, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 09.01.2023 г., постановено по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 от НПК, по НОХД № 12501/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____